

27 Φεβρουαρίου 2012

Λόγος Κατηχητήριος επί τη ενάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής (2012)

Ορθοδοξία / Θρησκευτική ζωή

Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης κ.κ. Βαρθολομαίος

«Περιχαρώς δεξώμεθα πιστοί, το θεόπνευστον διάγγελμα της νηστείας».

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω,

Κατά τον τελευταίον καιρόν παρατηρείται μία έξαρσις ανησυχιών. Πολλά προβλήματα αναφύονται. Ο κόσμος υποφέρει και ζητεί βοήθειαν. Διερχόμεθα πράγματι μίαν γενικωτέραν δοκιμασίαν. Άλλοι την ονομάζουν ύφεσιν οικονομικήν, άλλοι κρίσιν πολιτικήν. Δι ήμᾶς είναι εκτροπή πνευματική. Και υπάρχει θεραπεία. Πολλά λύσεις δίδονται και απόψεις ακούγονται. Αλλά τα προβλήματα παραμένουν. Ο άνθρωπος αισθάνεται εγκαταλελειμμένος και μόνος. Αγνοείται η βαθυτέρα φύσις του. Παραμένει εις την κατήφειαν της ασαφείας και της απογνώσεως.

Αι προτεινόμεναι λύσεις, οποιανδήποτε κατεύθυνσιν η έκβασιν και αν έχουν, δεν λυτρώνουν τον άνθρωπον, διότι εκ προοιμίου τον αφήνουν δέσμιον της φθοράς και του θανάτου. Η Εκκλησία είναι ο Θεάνθρωπος Κύριος, ο ελευθερωτής των ψυχών ημών. Εισερχόμενος ο άνθρωπος εις τον χώρον της Εκκλησίας εισέρχεται εις το κλίμα της θείας παρακλήσεως, της συμφιλίσεως του ουρανού και της γης. Έρχεται εις τα ίδια. Ηρεμεί το πνεύμα του. Ευρίσκει εν ουράνιον κάλλος και μίαν ωριμότητα πνευματικήν «ευωδίας ενθέου πληρούσαν πέρατα κόσμου». Η Εκκλησία γνωρίζει όλα όσα υποφέρομεν. Και έχει την δύναμιν να μας ελευθερώση. Μας καλεί εις μετάνοιαν. Δεν ωραιοποιεί το ψεύδος ούτε αποκρύπτει τα δεινά. Λέγει όλην την αλήθειαν. Και προτρέπει τον άνθρωπον να αντικρύση την πραγματικότητα ως έχει.

Να συνειδητοποιήσωμεν ότι είμεθα γη και σποδός.

Εις τον Μέγαν Κανόνα του Αγίου Ανδρέου γίνεται λόγος δια τα δάκρυα της μετανοίας και τον κλαυθμόν του πένθους, τον πόνον των τραυμάτων. Αλλά ακολουθεί η ανάπαυσις της ψυχής και η υγεία του πνεύματος. Υπάρχει ο Πλάστης και Σωτήρ ημών. Εκείνος δια το πλήθος του ελέους Του μας ετοποθέτησεν εις το μεθόριον της αφθαρσίας και της θνητότητος. Δεν μας εγκατέλειψεν. Ήλθε και μας έσωσε. Κατέλυσε τω Σταυρώ Του τον θάνατον. Εχαρίσατο ημίν την αφθαρσίαν της σαρκός.

Εφ' ὅσον είμεθα σύμφυτοι του Χριστού, διατί ταρασσόμεθα ματαίως; Διατί δεν προστρέχομεν εις Αυτόν; Η Εκκλησία δεν σχολιάζει την φθοράν ούτε μας εγκαταλείπει εις αυτήν. Γνωρίζει τας βαθυτέρας εφέσεις του ανθρώπου και έρχεται ως αρωγός και λυτρωτής ημών. Έχομεν ανάγκην της τροφής. Αλλ «ουκ επ' ἄρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος» (Ματθ. δ 4). Έχομεν ανάγκην της πνευματικής κατανοήσεως, αλλά δεν είμεθα ασώματοι. Εις την Εκκλησίαν ευρίσκομεν το πλήρωμα της ζωής και της κατανοήσεως ως θεανθρωπίνην ισορροπίαν. Μακράν του Θεού ο άνθρωπος εξαχρειούται και διαφθείρεται. Εκεί όπου αφθονούν τα υλικά αγαθά και θεοποιείται η σπατάλη, ευδοκιμούν οι πειρασμοί των σκανδάλων και η σύγχυσις της σκοτώσεως.

Εκεί όπου με δέος ζη ο άνθρωπος και δέχεται τα πάντα με ευχαριστίαν και ευγνωμοσύνην, όλα αγιάζονται. Το ολίγον ευλογείται ως αρκετόν, και το φθαρτόν ενδύεται την αίγλην της αφθαρσίας. Απολαμβάνει ο άνθρωπος το πρόσκαιρον ως δώρον Θεού. Και τρέφεται με τον αρραβώνα της μελλούσης ζωής από σήμερα. Όχι μόνον λύνονται τα προβλήματα, αλλά και οι πόνοι των δοκιμασιών μεταβάλλονται εις δύναμιν ζωής και αφορμήν δοξολογίας. Όταν αυτό συμβή εντός ημών• όταν ο άνθρωπος ευρίσκη την προσωπικήν του ανάπαυσιν και σωτηρίαν δια της παρακαταθέσεως των πάντων Χριστώ τω Θεώ, τότε φωτίζεται ο νους του. Γνωρίζει τον εαυτόν του και τον κόσμον όλον. Έχει εμπιστοσύνην εις την αγάπην του Δυνατού. Αυτό το γεγονός τον ίδιον τον πιστόν στηρίζει. Και μεταδίδεται δι' άοράτου ακτινοβολίας ως ενίσχυσις προς όλους τους πεινώντας και διψώντας την αλήθειαν.

Ο κόσμος όλος έχει ανάγκην της σωτηρίας από τον Δημιουργόν και Πλάστην του. Ο κόσμος όλος έχει ανάγκην από την παρουσίαν της πίστεως και την κοινωνίαν των Αγίων. Ας ευχαριστήσωμεν τον Κύριον και Θεόν ημών δι' ὅλας τας ευεργεσίας Του, και δια την παρούσαν περίοδον της Αγίας Τεσσαρακοστής.

Ιδού καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού καιρός μετανοίας.

Είθε να διαπλεύσωμεν το της Νηστείας πέλαγος δια συντριβής και εξομολογήσεως, ώστε να φθάσωμεν εις την άληκτον χαράν της Αναστάσεως του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις τον Οποίον πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή ,βιβ´

+ Ο Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμών

<http://bit.ly/2nhXTgU>